

คำอธิบายสัญลักษณ์ และคำย่อ

การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยอ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาไทย และภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยเรียงตามลำดับคัมภีร์ ดังนี้

พระสุตตันตปิฎก

ที.ม. (บาลี) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ที.ม. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาบาลี)
อง.ติก. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ปัญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง. อญฺฐก. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	อญฺฐกนิบาต	(ภาษาไทย)
ช.อิตฺติ. (ไทย) =	สุตตันตปิฎก	ชุตทกนิกาย	อิตฺตวุตตะกะ	(ภาษาไทย)
อภิ.กถา. (ไทย) =	อภิธัมมปิฎก	กถาวัตถุ		(ภาษาไทย)
อง.ปญจก.อ. =	มงคลสูตรที่ปนิยา			

การใช้หมายเลขย่อ

การใช้หมายเลขอ้างอิงพระไตรปิฎกภาษาบาลี และพระไตรปิฎกภาษาไทย จะแจ้งเล่ม ข้อ หน้า ตามลำดับ เช่น ที.ม. (บาลี) ๑๐/๒๐๕/๑๒๕., ที.ม. (ไทย) ๑๐/๒๐๕/ ๑๒๕. หมายถึง พระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวคคปาติ ภาษาบาลี เล่ม ๑๐ ข้อ ๒๐๕ หน้า ๑๒๕ ฉบับ มหาจุฬาเตปิฎก ๒๕๐๐ และพระสุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค ภาษาไทย เล่ม ๑๐ ข้อ ๒๐๕ หน้า ๑๕๒ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๕